

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De stulto, ac væcordi, & imperito. cap. xxiiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A levis, nihil omninò malè atque incommodi ab eo tibi continget.

Tum demum in mœrore versari debemus, non cum malo afficimur, sed cum ipsi malum aliquod perpetramus.

Vnicuique nostrum propositum est certamen aduersus acedia spiritum, quò cum mœro-
nis spiritu copulatus est, eique opitulatur. Atrox autem ac perquam grauis est hic demon,
perpetuòque bello monachos laceſcit. Qui quidem sub meridiem in monachum impetum fa-
cit, eique languore atque horrore affert, idque efficit, ut & locum eum, in quo degit, & fra-
tres, quibuscum vitæ consuetudinem habet, & opus omne, ac denique diuinarum Scriptu-
rarum lectionem oderit atque auerſetur. Quin ipsi quoque eam cogitationem immittit,
ut ex eo loco ad alios migret. Nisi enim se aliò contulerit, inane illi & tempus omne, &

Cassian.
Acedia
affectus ut
primis gra-
uis.
Acedia
effectus.

B laborem omnem fore. Adhæc famem etiam illi tantam sub meridiem iniicit, quanta nec ex
triduo ieiunio, nec ex longissima via, nec ex grauisimo labore contingere potuisset. Post-
modum eam ipsi cogitationem suggerit, nullo alio pacto fieri posse, ut hoc morbo, ac mole-
stia liberetur, nisi subinde egrediatur, atque ad fratres, utilitatis causa, vel ut egrotan-
tes inuisat, se conferat. Cum autem in his rebus imposturam ipsi facere nequit, tum de-
mum vehementius ac robustius eum exagitat, nisi per orationem, & abstinentiam ab om-
ni superuacuo sermone, & diuinarum Scripturarum meditationem, atque in tentationi-
bus patientiam, sese obfirmarit. Nisi enim huiusmodi armis septuaginta ipsum offenderit, tela
sua ita in eum iaculatur, ut vagum & instabilem, atque inertem ac socordem eum reddat,
sicutque afficiat, ut monasteria circumeat, ac nihil aliud curet, quam ubi conuiuia celebrè-
tur.

C Ac deinceps mundi quoque negotijs, tanquam vinculis quibusdam, eum astringit:
quoad ab ipso quoque, quod professus est, monastico instituto eum prorsus præcipitem ej-
ciat. Hunc morbum, sanè grauisimum, diuinus Apostolus describens, in epistola ad Theſ-
salonicenses, ad hunc modum loquitur: Denunciamus vobis, fratres, in nomine Domini
nostri Iesu Christi, ut vos subtrahatis ab omni fratre ambulante inordinate. Ipsi, di-
tis quomodo oporteat nos imitari. Gratis nullius panem manducauimus. Non quòd pote-
statem non haberemus, sed ut nos ipsos formam præberemus vobis ad imitandum nos.
Etenim cum essemus apud vos, hoc denunciabam vobis, quòd si quis non vult operari, non
manducet. Audiuimus enim quosdam ambulare inter vos inordinate, nihil operantes.
Denunciamus igitur vobis in nomine Iesu Christi, ut cum silentio operantes, panem suum
manducet. Inordinatos igitur Apostolus eos vocat, qui nulli operi incumbunt. Qui enim

Theſſ. 3.

D inordinatus est, parùm cautus ac circumspectus est, atque ad loquendum procax, & ad maledi-
cendum proptus, & ad tranquillam & solitariam vitam ineptus, acediaeque seruus. Præcipit
itaque Apostolus, ut ab eo reliqui se subtrahant, hoc est tanquam ab homine pestifero morbo
laborante se remoueant. Gratis nullius panem mādūcauimus: sed in labore & erumna, nocte
& die operantes, ne quèquam grauauerimus. Hæc ille doctor gentium, ille Euangelij præco,
ille ad tertium vsque cælum sublime raptus, qui ait Dominum præcepisse ijs, qui Euangelium
prædicant, de Euangelio viuere. Deinde apertius ostendens, quantum detrimèti desidia pa-
riat (siquidem ex desidia curiositas ortum trahit, ex curiositate ordinis perturbatio, ex or-
dinis perturbatione nullum non mali genus). Si quis, inquit, non vult operari, nec mandu-
cet. Neque enim necessitatis nostræ duntaxat causa operari debemus, sed etiam ut pere-

Ab homi-
ne acedia
laborante,
tanquam
a pestifero
recedendu
1. Cor. 9.

E grimis, & pauperibus, & ijs qui in vincula coniecti sunt, ex nostro opere, qua opus sunt,
subministremus, sic nimirum existimantes, huiusmodi beneficentiam sacrificium sanctum
ac Deo acceptum fieri. Quin illud quoque Patres aiunt, eum qui laboribus sese exercet, ab
vno demone persepe oppugnari atque vexari: at eum, qui ab omni opere abstinet, à sex-
centis spiritibus captiuum trahi.

Qui acedia correptus est, presentia quidam odit, absentia autem concupiscit.

DE STVLTÒ, AC VÆCORDI,
Imperito. CAP. XXIIII.

Iob. 5.

IDI stultum firma radice: & statim maledixi pulchritudini eius. Ignobiles & contempti, indigentes omni bono. Qui etiam arborum radices præ ingente fame mandebant. Perierunt, quia non habebant sapientiam. Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus. Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus. Simul insipiens & stultus peribunt.

Psal. 13. 31. 48.

Prov. 17.

13.

De ore stulti baculus cõtumeliæ. Quid prodest stulto habere diuitias, cùm sapientiam enserere non possit? Stultus confestim annunciat iram. Stultus extendit stultitiam. Via stulti corrumpit vias eius: Deum autè accusat cor ipsius.

26.

Os stultorum annunciabit mala. Stultus verberibus affectus non sentit. Non conducunt stulto deliciae. Non respondeas stulto iuxta stultitiam suam: ne similis ei fias. Responde stulto iuxta stultitiam suam, ne sibi sapiens esse videatur. Stultis occurrit mors. Stulti petulanti atq; indomita lingua sunt.

27.

6.

Graue est saxum, & onerosa arena: sed ira stulti utroque grauior. Stulti cõtumeliæ appetentes sunt. Impij sensum oderunt. Homo à laqueo peribit. Vir stultus & iniquus ambulat per vias obliquas. Idem annuit oculo, terit pede, digito loquitur. In aures stulti nihil dicite: ne prudentes tuos sermones irideat.

Eccl. 7.

Sap. 3.

Eccl. 4. 8.

22.

Sicut sonitus spinarum ardentium sub olla: sic risus stulti. Labia stulti demergunt eum. Stultus stulta loquetur: & cor eius vana cogitabit.

Liuor capiet populum insipientem. Sapientiam & disciplinam qui abiicit, infelix est, & vacua spes eius, & sine fructu labores eius.

Ne subiicias te ipsum homini stulto. Cum fatuis ne habeas consilium. Qui docet fatuum, quasi qui conglutinat testam. Supra mortuum plora: defecit enim lux: & supra fatuum plora: defecit enim sensus. Luctus mortui septem dies: stulti autem & impij, omnes dies vitæ ipsius. Cum stulto ne multum loquaris: & cù insensato ne abieris. Ne cum insipientibus ludas. Arenam & salem & massam ferri facilius est ferre, quàm hominem imprudentem. Modicum plora super mortuum, quia requieuit: stulti autem vita morte grauior est. Præcordia fatui quasi rota carri: & quasi axis versatilis cogitatus ipsius.

33.

Fatuis non est mihi amicus.

Sixt. in

Sent.

Basil. in

princ.

Prot.

Iustinus.

Euagrius.

Philo.

Nullum

malu

titia gra-

uius.

Neque apud pisces vox, neque apud stultos virtus quaerenda est.

Ut qui morbo laborant, medicinae auxilio indigent: sic stulti sapientia opus habent.

Doctrina sana ad durum & cõtumacem ac præfractum animum minimè ingreditur: sed tanquam reuerberata, ad seipsam reuertitur.

Vita à ratione auersa dux & gubernator demon est.

Malorum nullus diues est, quamuis etiam omnia ea, quæ vbius terrarum sunt, metalla adeptus sit: verùm stulti omnes pauperes sunt. Quiuis stultus in angustia est, ut qui ab auaritia, & ambitione, & voluptatum amore, aliisque id genus vitis opprimatur: quæ

Nullum quidem animum in latitudine degere non sinunt. Nullum homini grauius malum stultitiam accidere potest: ut qui peculiare rationis opes, hoc est mentem, amisit. Morbititia grauius atque interitus causa est stoliditas. Fieri non potest, ut magna ante parua discantur.

DE HOMINE SIMPLICI, AC MORVM
innocentia prædito. CAP. XXV.

Iob.

Psal. 36.

67.

83.

Prov. 10.

OMINVS non repellat innocentem.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem: quia sunt reliquæ homini pacifico. Deus qui habitare facit vnus moris in domo. Non priuabit bonis eos, qui ambulant in innocentia.

Qui ambulat simpliciter, ambulat cõfidenter. Quanto tempore